

بررسی وضعیت حقوقی پسماندهای شهری در ایران

ژیلا سجادی^۱، بهرنگ کلانتری*^۲، وحید یاری قلی^۳

^۱استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی، J_sajadi@sbu.ac.ir

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی kalantari.b@ut.ac.ir

^۳دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی vahidyari1366@yahoo.com

چکیده

یکی از مولفه های مبتلا به محیط زیست کشور مواد زائد تولیدی است. اجتماعات انسانی از دیر باز پس از مورد استفاده قرار دادن منابع مختلف طبیعی موجود بر روی کره زمین، قسمتهای غیر قابل استفاده آنرا دفع می نمودند. این موضوع مشکل خاصی را ایجاد نمی کرد زیرا تعداد و توزیع انسانهای موجود بر روی کره زمین به نسبت مساحت آن خیلی اندک بود. اما امروزه به دلیل افزایش تعداد، توزیع و تراکم جمعیت و بدنبال آن تحولات پیش آمده در میزان و کیفیت مواد مصرفی، معطل تولید و دفع پسماندها به نحو بارزی گریبان گیر جوامع بشری بویژه در شهرها گردیده است. در سطح بین المللی، معاهدات و سازمانهای بین المللی گوناگونی برای مدیریت پسماندها شکل گرفته است که عبارتند از: کنوانسیون بازل، معاهده باماکو، کنوانسیون لندن، کنوانسیون وین، دادگاه بین المللی لاهه. در ایران هم قوانین متعددی برای مدیریت پسماندها شکل گرفته است. تا قبل از تصویب قانون مدیریت پسماندها، قانون مشخصی در مورد پسماندها وجود نداشت و برای رفع مشکل از سایر قوانین استفاده می شد. با تصویب قانون مدیریت پسماندها در سال ۸۸ تا حدودی این خلا قانونی رفع گردید. این پژوهش قصد دارد با روش توصیفی - تحلیلی به بررسی وضعیت حقوقی پسماندهای شهری در ایران بپردازد.

واژگان کلیدی: پسماند، شهر، مدیریت، حقوق، خدمات شهری